

A PUIGDEMONT EL DIMONI SOLS LI GUANYA A BANYES

► El 29 de març en un breu text de 18 retxes del Diari de Mallorca carregat de verinada, Pedro Villalar, comenta la visita de Puigdemont a Harvard i es despenja amb tot un enfiloi d'adjectius i frases coents: "político ultranacionalista; "anuncia su disposición a violar las leyes para provocar un ilegal referéndum"; "necesitado compulsivamente de respaldo"; "los dislates de su conferencia; "apenas ha merecido un lugar muy secundario en la prensa espanyola"; nadie sabe, después de la proeza, quien es Puigdemont; La gira naturalmente a cargo del contribuyente". "El sentido del ridículo no fue nunca el fuerte del nacionalismo catalán"; "los comentarios catalanes y espanyoles ante esta pirueta inaudita están siendo implacables". "Puigdemont persiste en su afán de

escribir la historia: la historia de una gran histrionisme escenificado por un payaso a su pesar". (Els subratllats són meus). Iddò, que l'heu sentit al canari! Es podria fer una exegesis de cada frase, però el més breu anàlisi és suficient per mostra a filassa del nacionalisme espanyolista (ultranacionalisme, per emprar el seu terme) i la intolerància i poc respecte davant els que amb tot el dret del món desitgen la independència de Catalunya i reclamen el dret a votar en referèndum i que no som quatre curts de gambals, sinó 2.300.000 catalans, el 80%. Voler ser independents no fa els catalans, ni tocats del boll, ni pecadors, ni antinatural, malanats, ni delinqüents, ni altres herbes corals. Voler la independència és tan vàlid com no voler-la. És només una opció política tan vàlida com ser del PP, del PSOE o del "sursum corda". Cadascú sap quin pa l'assacia.